

ind Højstole, og det ærede Medlem sagde, tror jeg, at den ingen Glevor havde. Derom ved jeg intet, der er intet meddelt mig officielt derom. Jeg ved kun, at paa det Tidspunkt, da vi gav Anerkendelsen, forelaa der for Udvalget fra den højtærede Minister Oplysninger om, at vedkommende Skole opfyldte de Betingelser, Loven kræver. Saaledes staa der ikke i de aftrykte Skrivelser om disse Skoler, idet der i dem staa, at disse Skoler „maa antages“ at opfylde de paagældende Betingelser, om Kolind Højstole forelaa der derimod, som sagt, en udtrykkelig Udtalelse om, at den opfyldte Betingelserne. Det ærede Medlem mente, at vi gjorde disse tre Skoler Uret. Det kan jeg hverken indse eller indrømme, at vi gøre, men jeg skal paa den anden Side indrømme, at det er haardt nok, at det stiller sig saaledes for disse tre Skoler, som det gør, da de vistnok have forudsat, at de kunde faa denne Anerkendelse, og have lebet i Haabet om den. Det gør mig for saa vidt ondt for disse tre Skoler, og jeg har Medfølelse med dem — det er min oprigtige Mening — men at vi ville komme til at gøre dem Uret, kan jeg ikke indrømme, lige saa lidt som der kan være Tale om, at vi ville komme til at kaste et uheldigt Stær over disse Skoler. I vor Afstemning ligger der aldeles ingen Misbilligelse af disse Skolers Forhold. Der er jo intet uhæderligt eller urimeligt i, at disse Skoler kun have bestaaet i 10 Maanedere. Det er et rent Faktum og ikke andet. Det har ikke været Finansudvalgets Mening at ville kaste et uheldigt Stær over disse Skoler, og et uheldigt Stær kan der heller ikke gennem vor Afstemning kastes over dem. Det ærede Medlem bebrejdede os, at vi kom saa sent med en Fortolkning af Højstoleloven, saa sent som ved 3dje Behandling. Naar, ja, Finansudvalget er jo vant til at bære adskillige Bebrejdelser, og adskillige Bebrejdelser kunne vi jo nok have fortjent, men denne mener jeg dog ikke, vi have fortjent. Finansudvalget kan jo aldeles intet gøre ved, at disse Skoler først i sidste Djeblis ansøge om Anerkendelse. Det staa jo ikke i vor Haand at indkalde Ansøgninger. Naar Højstolerne søge om Anerkendelse paa et saa sent Stadium, at Ansøgningerne først kunne foreligge nu, kunne vi jo først nu tage Standpunkt til Sagen. Der er saaledes intet i den Henseende at bebrejde Finansudvalget. — Jeg kommer nu til at gøre et Par Bemærkninger om Sognepræsteembedet i Nørre-Sundby og Hjørup Sogne. Det ærede Medlem for Kredsen (A. P. Sørensen) tog meget ivrig sin Sognepræst i Forsvar, og

det er han jo ikke til at laste for. Naar imidlertid det ærede Medlem siger, at der skete Embedet og Befolkningen der stor Uret, tager han fuldstændig fejl. Selv om man nemlig gik ind paa hans Betragtningssaaede, at Tienden, som ydes derfra, paa en uheldig Maade er gaaet over til Nalborg Bispestol ifølge en meget uheldig Overenskomst, saa maa det ærede Medlem dog indrømme, at den Gang fik Embedet jo fuldt Bedeslag for Tienden efter de daværende Kapitelstatster eller efter de daværende Kornpriser. Det ærede Medlem sagde jo selv, at den Gang kostede Byg 8 Mark og Rugen 2 Rdl., og at Sognepræsten for de 100 Rdl., som den Gang blev ydet Embedet, kunde leje 10 dygtige Karle. Men naar Sognepræsteembedet den Gang fik fuldstændigt Bedeslag, saa er der jo nu ikke noget at kræve, vi kunne dog ikke sidde her og revidere saadanne gamle Overenskomster og gamle fuldt Lødige og fuldt alldige Kontrakter. Det kan dog ikke være Meningen, thi i saa Fald vilde der vist være mange gamle Overenskomster, som Befolkningen kunde have Lyft til at faa omændrede. Naar jeg forleden Dag sagde, at Forholdet var det, at vedkommende Sognepræst havde en Lønning paa ca. 3,000 Kr., var det jo ogsaa temmelig korrekt, idet det ærede Medlem jo nylig selv oplyste, at Sognepræsten har en Indtægt af 2,843 Kroner. Nu stillede det ærede Medlem imidlertid i Udfigt, at det vil blive meget daarligere med disse Indtægter, naar den nuværende Præst forflyttes, idet det saa er sandsynligt, at Ofret vil synke 800 Kr. Men det kan man jo ikke vide noget om, det ser man jo dog først, naar Præsten er forflyttet. Dernæst sagde det ærede Medlem, at om 6 Mar vilde der blive en Byggegæld paa 400 Kr. Men om den ene, nemlig om, hvorvidt Ofret muligvis vil synke, ved man jo intet, og det, at man faar en Byggegæld paa 400 Kroner om 6 Mar, er dog ikke tilstrækkelig Grund til, at vi i Dag skulde give Embedet et Tillæg af 1,000 Kroner. Det er jo ikke noget Bevis, det ærede Medlem der anførte. Kunde det være et Bevis, saa vilde det jo blive langt stærkere, hvis det ærede Medlem sagde til os: Sæt, at Beboerne helt undlod at give Offer eller lod det synke ned til et saadant Minimum som f. Eks. blot 400 Kr., saa vilde jo Staten kunne risikere at skulle meget højere op med dette Tilskud. Nej, Forholdet er simpelthen det, at Beboerne derovre have en Sognepræst, som de synes godt om — hvilket jo er al Værd — og da Sognepræsten nu maasse har Lyft til at faa et større Embede, og de rigtig ville af med ham, saa ville de gerne have, at